Zbirka odločb sodne prakse

SODBA SODIŠČA (prvi senat)

z dne 12. decembra 2019*

„Predhodno odločanje – Nujni postopek predhodnega odločanja – Policijsko in pravosodno sodelovanje v kazenskih zadevah – Evropski nalog za prijetje – Okvirni sklep 2002/584/PNZ – Člen 6(1) – Pojem ‚odreditveni pravosodni organ‘ – Merila – Evropski nalog za prijetje, ki ga je izdalo državno tožilstvo države članice zaradi izvršitve kazni“

V zadevi C-627/19 PPU,

katere predmet je predlog za sprejetje predhodne odločbe na podlagi člena 267 PDEU, ki ga je vložilo rechtbank Amsterdam (prvostopenjsko sodišče v Amsterdamu, Nizozemska) z odločbo z dne 22. avgusta 2019, ki je na Sodišče prispela 22. avgusta 2019, v postopku v zvezi z izvršitvijo evropskega naloga za prijetje, izdanega zoper

ZB,

SODIŠČE (prvi senat),

v sestavi J.-C. Bonichot, predsednik senata, M. Safjan, L. Bay Larsen, sodnika, C. Toader (poročevalka), sodnica, in N. Jääskinen, sodnik,

generalni pravobranilec: M. Campos Sánchez-Bordona,

sodna tajnica: M. Ferreira, glavna administratorka,

na podlagi pisnega postopka in obravnave z dne 24. oktobra 2019,

na podlagi stališč, ki so jih predložili:

– za ZB M. A. C. de Bruijn, advocaat,

– za Openbaar Ministerie K. van der Schaft in N. Bakkenes,

– za nizozemsko vlado M. K. Bulterman in J. Langer, agenta,

– za belgijsko vlado C. Van Lul, C. Pochet in J.-C. Halleux, agenti,

– za Irsko G. Hodge in M. Browne, agentki, skupaj z R. Kennedyem, SC,

– za špansko vlado L. Aguilera Ruiz, agent,

– za francosko vlado A. Daniel in A. L. Desjonquères, agentki,

* Jezik postopka: nizozemščina.

– za italijansko vlado G. Palmieri, agentka, skupaj z L. Fiandaco, avvocato dello Stato,

– za finsko vlado M. Pere, agentka,

– za Evropsko komisijo S. Grünheid in R. Troosters, agenta,

po predstavitvi sklepnih predlogov generalnega pravobranilca na obravnavi 26. novembra 2019

izreka naslednjo

Sodbo

1 Predlog za sprejetje predhodne odločbe se nanaša na razlago Okvirnega sklepa Sveta 2002/584/PNZ z dne 13. junija 2002 o evropskem nalogu za prijetje in postopkih predaje med državami članicami (UL, posebna izdaja v slovenščini, poglavje 19, zvezek 6, str. 34), kakor je bil spremenjen z Okvirnim sklepom Sveta 2009/299/PNZ z dne 26. februarja 2009 (UL 2009, L 81, str. 24) (v nadaljevanju: Okvirni sklep 2002/584).

2 Ta predlog je bil vložen v okviru izvršitve evropskega naloga za prijetje, ki ga je Procureur des Konings te Brussel (državni tožilec v Bruslju, Belgija) 24. aprila 2019 izdal zaradi izvršitve dveh kazni zapora, izrečenih zoper osebo ZB, na Nizozemskem.

Pravni okvir

Pravo Unije

3 V uvodnih izjavah 5, 6, 10 in 12 Okvirnega sklepa 2002/584 je navedeno:

„(5) Zastavljeni cilj Unije, da postane območje svobode, varnosti in pravice, prinaša odpravo postopka izročitve med državami članicami in njegovo nadomestitev s sistemom predaje oseb med pravosodnimi organi. Nadalje uvedba novega poenostavljenega sistema predaje osumljenih ali obsojenih oseb zaradi kazenskega pregona ali izvršitve kazni omogoča, da se odpravijo sedaj zapleteni in zamudni postopki izročitve. Tradicionalno sodelovanje, ki je doslej vladalo med državami članicami, bi moralo, v območju svobode, varnosti in pravice, v kazenskopravnih zadevah nadomestiti sistem prostega pretoka pravosodnih odločitev, ki obsegajo odločitve pred izrekom kazni in pravnomočne odločbe.

(6) Evropski nalog za prijetje, kot ga predvideva ta okvirni sklep, je na področju kazenskega prava prvi konkretni ukrep izvajanja načela medsebojnega priznavanja, o katerem je Evropski svet navedel, da je ‚temeljni kamen' pravosodnega sodelovanja.

[…]

(10) Mehanizem evropskega naloga za prijetje temelji na visoki stopnji zaupanja med državami članicami. Njegovo izvajanje se lahko zaustavi samo v primeru resnih in nenehnih kršitev načel iz člena 6(1) [EU] ene od držav članic, ki jih ugotovi Svet na podlagi člena 7(1) [EU] s posledicami, navedenimi v členu 7(2) te pogodbe.

[…]

(12) Ta okvirni sklep spoštuje temeljne pravice in upošteva načela, ki jih priznava člen 6 [EU] in jih izraža Listina o temeljnih pravicah Evropske unije […], zlasti Poglavje VI Listine. […]“

4 Člen 1 tega okvirnega sklepa, naslovljen „Opredelitev evropskega naloga za prijetje in obveznost njegove izvršitve“, določa:

„1. Evropski nalog za prijetje je sodna odločba, ki jo izda država članica z namenom prijetja in predaje zahtevane osebe s strani druge države članice z namenom uvesti kazenski postopek ali izvršiti kazen zapora ali ukrep, vezan na odvzem prostosti.

2. Države članice izvršijo vsak evropski nalog za prijetje na osnovi načela medsebojnega priznavanja in v skladu z določbami tega okvirnega sklepa.

3. Ta okvirni sklep ne spreminja obveznosti, ki izhajajo iz spoštovanja temeljnih pravic in temeljnih pravnih načel iz člena 6 [EU].“

5 Člen 2 navedenega okvirnega sklepa, naslovljen „Področje uporabe evropskega naloga za prijetje“, v odstavku 1 določa:

„Evropski nalog za prijetje se lahko izda za dejanja, ki se po pravu odreditvene države članice kaznujejo z zaporno kaznijo ali ukrepom, vezanim na odvzem prostosti[, do] najmanj 12 mesecev ali, kadar sta kazen ali ukrep, vezan na odvzem prostosti[,] izrečena, za kazni […] najmanj štirih mesecev.“

6 Člen 6 Okvirnega sklepa 2002/584, naslovljen „Opredelitev pristojnih pravosodnih organov“, določa:

„1. Odreditveni pravosodni organ je pravosodni organ odreditvene države članice, ki je po pravu te države pristojen za odreditev evropskega naloga za prijetje.

2. Izvršitveni pravosodni organ je pravosodni organ izvršitvene države članice, ki je po pravu te države pristojen za izvršitev evropskega naloga za prijetje.

3. Vsaka država članica obvesti Generalni sekretariat Sveta, kateri sodni organ je pristojen po njenem pravu.“

7 Člen 8 tega okvirnega sklepa, naslovljen „Vsebina in oblika evropskega naloga za prijetje“, v odstavku 1 določa:

„Evropski nalog za prijetje vsebuje naslednje podatke podane v skladu z obrazcem v prilogi:

[…]

(c) dokazilo o izvršljivi sodbi, nalogu za prijetje ali kateri koli drugi izvršljivi sodni odločbi z enakim učinkom, ki sodi v okvir členov 1 in 2;

[…]

(f) odmerjena kazen v primeru končne [pravnomočne] sodbe ali predpisane možne kazni, ki jih za to kaznivo dejanje predvideva zakonodaja odreditvene države članice;

[…]“

Belgijsko pravo

Belgijska ustava

8 Člen 151(1), prvi pododstavek, belgische Grondwet (belgijska ustava) določa:

„Sodniki so pri izvajanju svojih sodnih pristojnosti neodvisni. Državno tožilstvo neodvisno opravlja preiskovalna dejanja in izvaja pregon v posameznih primerih, brez poseganja v pravico pristojnega ministra, da odredi pregon in sprejme zavezujoče smernice kriminalitetne politike, tudi na področju politike preiskovanja in preganjanja kaznivih dejanj.“

Zakon o evropskem nalogu za prijetje

9 Člen 32(2) wet betreffende het Europees aanhoudingsbevel (zakon o evropskem nalogu za prijetje) z dne 19. decembra 2003 (*Belgisch Staatsblad*, 22. december 2003, str. 60075), določa:

„Kadar je mogoče domnevati, da se oseba, zahtevana zaradi izvršitve kazni ali varnostnega ukrepa, nahaja na ozemlju druge države članice Evropske unije, državni tožilec izda evropski nalog za prijetje v obliki in pod pogoji, določenimi v členih 2 in 3.

Če sta bila v tem primeru kazen ali varnostni ukrep izrečena z odločbo, sprejeto v odsotnosti, in če zahtevana oseba ni bila osebno vabljena na obravnavo ali kako drugače ni bila obveščena o datumu in kraju obravnave, ki je potekala pred odločbo, sprejeto v odsotnosti, se v evropskem nalogu za prijetje navede, da bo zahtevana oseba imela možnost zaprositi za ponovno obravnavo svoje zadeve v Belgiji in biti navzoča pri sojenju.“

Spor o glavni stvari in vprašanje za predhodno odločanje

10 Državni tožilec v Bruslju je 24. aprila 2019 izdal evropski nalog za prijetje za osebo ZB zaradi izvršitve sodbe, ki jo je tribunal de première instance francophone de Bruxelles (prvostopenjsko francosko govoreče sodišče v Bruslju, Belgija) izdalo 7. februarja 2019 in s katero je bila oseba ZB obsojena na kazni zapora trideset mesecev in enega leta.

11 Oseba ZB je bila 3. maja 2019 prijeta na Nizozemskem na podlagi evropskega naloga za prijetje.

12 Openbaar Ministerie (državno tožilstvo, Nizozemska) je istega dne na podlagi člena 23 Overleveringswet (zakon o predaji) z dne 29. aprila 2004 v različici, ki se uporablja v postopku v glavni stvari, pri rechtbank Amsterdam (prvostopenjsko sodišče v Amsterdamu, Nizozemska) začelo postopek za preizkus navedenega evropskega naloga za prijetje.

13 Predložitveno sodišče na eni strani trdi, da iz informacij, ki so jih predložili belgijski organi v okviru postopka v glavni stvari, izhaja, da v Belgiji državni tožilci sodelujejo pri izvajanju sodne oblasti in delujejo neodvisno, ne da bi bili neposredno ali posredno izpostavljeni posamičnim ukazom ali navodilom izvršilne veje oblasti.

14 Navedeno sodišče na drugi strani ugotavlja, da v belgijski ureditvi, ki se nanaša na evropski nalog za prijetje, ni določena možnost vložitve ločenega pravnega sredstva zoper odločitev o izdaji tega naloga.

15 Navedeno sodišče se zato sprašuje, ali se pogoj iz točke 75 sodbe z dne 27. maja 2019, OG in PI (Državni tožilstvi v Lübecku in Zwickauu) (C-508/18 in C-82/19 PPU, EU:C:2019:456), v skladu s katerim je treba omogočiti, da sta odločitev o izdaji evropskega naloga za prijetje in zlasti

sorazmernost te odločitve predmet sodnega nadzora, ki v celoti izpolnjuje zahteve učinkovitega sodnega varstva, uporablja tudi v primeru, ko se evropski nalog za prijetje nanaša na izvršitev kazni zapora.

16 Predložitveno sodišče sicer meni, da morajo biti zahteve iz sodb z dne 27. maja 2019, OG in PI (Državni tožilstvi v Lübecku in Zwickauu) (C-508/18 in C-82/19 PPU, EU:C:2019:456), ter z dne 27. maja 2019, PF (Generalni državni tožilec Litve) (C-509/18, EU:C:2019:457), izpolnjene za vse evropske naloge za prijetje, najsi so ti izdani zaradi kazenskega pregona ali zaradi izvršitve kazni, tudi če so izdani na podlagi izvršljive sodbe sodišča, vendar navaja, da v obravnavanem primeru odreditveni pravosodni organ in nizozemsko državno tožilstvo menita nasprotno.

17 V teh okoliščinah je rechtbank Amsterdam (prvostopenjsko sodišče v Amsterdamu) prekinilo odločanje in Sodišču v predhodno odločanje predložilo to vprašanje:

„Ali v primeru, v katerem je evropski nalog za prijetje izdan z namenom izvršitve izvršljive sodne odločbe sodišča ali sodnika, s katero je naložena zaporna kazen, pri čemer je evropski nalog za prijetje izdal državni tožilec, ki sodeluje pri izvajanju sodne oblasti v odreditveni državi članici in za katerega je zagotovljeno, da pri izvajanju svojih funkcij, ki so v neposredni zvezi z izdajo evropskega naloga za prijetje, deluje neodvisno, velja tudi pogoj, da mora obstajati možnost vložitve pravnega sredstva zoper odločitev o izdaji evropskega naloga za prijetje – še zlasti v zvezi s sorazmernostjo te odločitve – ki v celoti izpolnjuje zahteve učinkovitega sodnega varstva?“

Nujni postopek

18 Prvi senat Sodišča je 17. septembra 2019 na predlog sodnice poročevalke in po opredelitvi generalnega pravobranilca odločil, da bo predlog za sprejetje predhodne odločbe v zadevi C-627/19 PPU obravnavan po nujnem postopku predhodnega odločanja.

19 Prvi senat Sodišča se je namreč po tem, ko je navedel, da se ta predlog za sprejetje predhodne odločbe nanaša na razlago Okvirnega sklepa 2002/584, ki spada pod naslov V tretjega dela Pogodbe DEU v zvezi z območjem svobode, varnosti in pravice, ter se torej v skladu s predlogom predložitvenega sodišča lahko obravnava po nujnem postopku predhodnega odločanja iz člena 23a Statuta Sodišča Evropske unije in člena 107 Poslovnika Sodišča, oprl na okoliščino, da je oseba ZB od 3. maja 2019 v priporu zaradi izročitve do sprejetja odločitve o izvršitvi evropskega naloga za prijetje, ki je bil izdan zanjo, in da je njeno nadaljnje pridržanje odvisno od rešitve spora o glavni stvari.

Vprašanje za predhodno odločanje

20 Predložitveno sodišče z vprašanjem v bistvu sprašuje, ali je treba Okvirni sklep 2002/584 razlagati tako, da nasprotuje zakonodaji države članice, ki ob tem, da podeljuje pristojnost za izdajo evropskega naloga za prijetje zaradi izvršitve kazni organu, ki sicer sodeluje pri izvajanju sodne oblasti v tej državi članici, vendar ni sodišče, ne določa ločenega pravnega sredstva pred sodiščem zoper odločitev tega organa o izdaji takega evropskega naloga za prijetje.

21 V zvezi s tem je treba najprej opozoriti, da sta načelo vzajemnega zaupanja med državami članicami in načelo medsebojnega priznavanja, ki temelji na medsebojnem zaupanju med državami članicami, v pravu Unije temeljnega pomena, saj omogočata vzpostavitev in ohranjanje območja brez notranjih meja. Natančneje, načelo vzajemnega zaupanja zlasti v zvezi z območjem svobode, varnosti in pravice od vsake od teh držav zahteva, naj, razen v izrednih okoliščinah, šteje, da vse druge države članice spoštujejo pravo Unije in zlasti temeljne pravice, priznane s tem pravom (sodba z dne 25. julija 2018, Minister for Justice and Equality (Pomanjkljivosti v pravosodnem sistemu), C-216/18 PPU, EU:C:2018:586, točka 36 in navedena sodna praksa).

22 Opozoriti je treba tudi, da je Okvirni sklep 2002/584, kot je razvidno iz njegove uvodne izjave 6, na področju kazenskega prava prvi konkretni ukrep izvajanja načela medsebojnega priznavanja sodb in sodnih odločb, ki je določeno v členu 82(1) PDEU, s katerim je bil nadomeščen člen 31 EU, na podlagi katerega je bil sprejet ta okvirni sklep. Od tedaj so bili na področju pravosodnega sodelovanja v kazenskih zadevah postopoma sprejeti pravni instrumenti, katerih usklajena uporaba je namenjena okrepitvi zaupanja držav članic v njihove nacionalne pravne rede, da bi se zagotovila priznanje in izvršitev sodb v kazenskih zadevah v Uniji s ciljem izognitve vsakršni nekaznovanosti storilcev kaznivih dejanj.

23 Načelo medsebojnega priznavanja, na katerem temelji sistematika Okvirnega sklepa 2002/584, na podlagi člena 1(2) tega okvirnega sklepa pomeni, da so države članice načeloma zavezane k izvršitvi vsakega evropskega naloga za prijetje (sodba z dne 16. novembra 2010, Mantello, C-261/09, EU:C:2010:683, točka 36 in navedena sodna praksa).

24 V skladu z določbami Okvirnega sklepa 2002/584 lahko namreč države članice zavrnejo izvršitev takega naloga le v primerih obvezne neizvršitve, ki so določeni v členu 3 tega okvirnega sklepa, in v primerih fakultativne neizvršitve, ki so našteti v njegovih členih 4 in 4a. Poleg tega lahko izvršitveni pravosodni organ izvršitev evropskega naloga za prijetje podredi le pogojem, določenim v členu 5 navedenega okvirnega sklepa (sodba z dne 29. januarja 2013, Radu, C-396/11, EU:C:2013:39, točka 36 in navedena sodna praksa).

25 Sodišče je prav tako razsodilo, da je treba v skladu z določbami Okvirnega sklepa 2002/584 izvršiti samo evropske naloge za prijetje v smislu člena 1(1) tega sklepa. Iz tega člena pa je razvidno, da tak evropski nalog za prijetje pomeni „sodno odločbo“ oziroma da se zahteva, da jo izda „pravosodni organ“ v smislu člena 6(1) tega okvirnega sklepa (sodba z dne 27. maja 2019, OG in PI (Državni tožilstvi v Lübecku in Zwickauu), C-508/18 in C-82/19 PPU, EU:C:2019:456, točka 46 in navedena sodna praksa).

26 V obravnavanem primeru predložitveno sodišče navaja, da iz informacij, ki so jih belgijski organi posredovali v okviru postopka v glavni stvari, izhaja, da v Belgiji državna tožilstva izpolnjujejo zahteve, ki izhajajo iz točk 51 in 74 sodbe z dne 27. maja 2019, OG in PI (Državni tožilstvi v Lübecku in Zwickauu) (C-508/18 in C-82/19 PPU, EU:C:2019:456), za to, da bi jih bilo mogoče opredeliti kot „odreditveni pravosodni organ“, ker sodelujejo pri izvajanju sodne oblasti v kazenskih zadevah v tej državi članici in delujejo neodvisno pri opravljanju nalog v zvezi z izdajo evropskega naloga za prijetje.

27 Glede tega je belgijska vlada v pisnem in ustnem stališču prav tako potrdila, da je neodvisnost državnega tožilstva pri opravljanju preiskav in izvajanju pregona v posameznih primerih zagotovljena z belgijsko ustavo. Belgijska vlada je tudi navedla, da minister za pravosodje sicer lahko sprejme smernice na področju kazenske politike, vendar te niso niti odredbe niti navodila, ki bi se nanašala na posamezno zadevo.

28 Predložitveno sodišče pa se kljub temu sprašuje, ali je glede na točko 75 sodbe z dne 27. maja 2019, OG in PI (Državni tožilstvi v Lübecku in Zwickauu) (C-508/18 in C-82/19 PPU, EU:C:2019:456), potrebno, da v odreditveni državi članici obstaja možnost sodnega nadzora nad odločitvijo o izdaji evropskega naloga za prijetje zaradi izvršitve kazni.

29 V zvezi s tem je treba navesti, da sistem evropskega naloga za prijetje vključuje varstvo postopkovnih in temeljnih pravic na dveh ravneh, ki mora biti zagotovljeno zahtevani osebi, saj je sodnemu varstvu, določenemu na prvi ravni ob sprejetju nacionalne odločbe, kot je nacionalni nalog za prijetje, dodano varstvo, ki mora biti zagotovljeno na drugi ravni ob izdaji evropskega naloga za prijetje, do katere lahko pride – odvisno od primera – hitro po sprejetju navedene nacionalne sodne odločbe (sodba z dne 27. maja 2019, OG in PI (Državni tožilstvi v Lübecku in Zwickauu), C-508/18 in C-82/19 PPU, EU:C:2019:456, točka 67 in navedena sodna praksa).

30 V zvezi z ukrepom, ki – tako kot izdaja evropskega naloga za prijetje – lahko poseže v pravico zadevne osebe do svobode, to varstvo torej pomeni, da je treba odločitev, ki izpolnjuje zahteve učinkovitega sodnega varstva, sprejeti vsaj na eni od dveh ravni tega varstva (sodba z dne 27. maja 2019, OG in PI (Državni tožilstvi v Lübecku in Zwickauu), C-508/18 in C-82/19 PPU, EU:C:2019:456, točka 68).

31 Natančneje, druga raven varstva pravic zadevne osebe pomeni, da odreditveni pravosodni organ opravi nadzor nad izpolnjenostjo pogojev, potrebnih za to izdajo, in objektivno – ob upoštevanju vseh obremenilnih in razbremenilnih dokazov ter ne da bi bil izpostavljen tveganju, da bi mu bila pri njegovem odločanju lahko dana zunanja navodila, zlasti od izvršilne veje oblasti – preizkusi, ali je navedena izdaja sorazmerna (glej v tem smislu sodbo z dne 27. maja 2019, OG in PI (Državni tožilstvi v Lübecku in Zwickauu), C-508/18 in C-82/19 PPU, EU:C:2019:456, točki 71 in 73).

32 Sodišče je v zvezi z evropskim nalogom za prijetje, izdanim zaradi kazenskega pregona, dodalo, da mora v odreditveni državi članici – kadar je v pravu te države članice pristojnost za izdajo evropskega naloga za prijetje podeljena organu, ki ni sodišče, čeprav sodeluje pri izvajanju sodne oblasti v tej državi članici – obstajati možnost sodnega nadzora nad odločitvijo o izdaji takega naloga za prijetje in zlasti nad sorazmernostjo takšne odločitve, ki v celoti izpolnjuje zahteve učinkovitega sodnega varstva (sodba z dne 27. maja 2019, OG in PI (Državni tožilstvi v Lübecku in Zwickauu), C-508/18 in C-82/19 PPU, EU:C:2019:456, točka 75).

33 V obravnavanem primeru se zadeva iz postopka v glavni stvari – v nasprotju s položajema, ki sta bila podlagi za sodbi z dne 27. maja 2019, OG in PI (Državni tožilstvi v Lübecku in Zwickauu) (C-508/18 in C-82/19 PPU, EU:C:2019:456), ter z dne 27. maja 2019, PF (Generalni državni tožilec Litve) (C-509/18, EU:C:2019:457), in v katerih sta bila evropska naloga za prijetje izdana zaradi kazenskega pregona – nanaša na evropski nalog za prijetje, ki je bil izdan zaradi izvršitve kazni.

34 V zvezi s tem je treba navesti, da se ta nalog, kot izhaja iz člena 8(1)(c) in (f) Okvirnega sklepa 2002/584, izda na podlagi izvršljive sodbe, s katero je bila zadevni osebi izrečena kazen zapora, tako da je zaradi te sodbe domneva nedolžnosti, ki je priznana tej osebi, v sodnem postopku, v katerem morajo biti izpolnjene zahteve na podlagi člena 47 Listine o temeljnih pravicah, ovržena.

35 V takšnem položaju je sodni nadzor, na katerega je opozorjeno v točki 75 sodbe z dne 27. maja 2019, OG in PI (Državni tožilstvi v Lübecku in Zwickauu) (C-508/18 in C-82/19 PPU, EU:C:2019:456), in s katerim se izpolnjuje potreba po tem, da se osebi, ki se zahteva na podlagi evropskega naloga za prijetje, izdanega zaradi izvršitve kazni, zagotovi učinkovito sodno varstvo, opravljen z izvršljivo sodbo.

36 Obstoj predhodnega sodnega postopka, v katerem se odloči o krivdi zahtevane osebe, namreč izvršitvenemu pravosodnemu organu omogoča, da domneva, da je odločitev o izdaji evropskega naloga za prijetje zaradi izvršitve kazni posledica nacionalnega postopka, v okviru katerega so bila osebi, zoper katero je bila izdana izvršljiva sodba, priznana vsa jamstva, potrebna za sprejetje take vrste odločitev, zlasti tista, ki izhajajo iz temeljnih pravic in temeljnih pravnih načel, navedenih v členu 1(3) Okvirnega sklepa 2002/584.

37 Poleg tega je že s samimi določbami Okvirnega sklepa 2002/584 določen postopek, ki je v skladu z zahtevami iz člena 47 Listine o temeljnih pravicah, ne glede na način izvajanja tega okvirnega sklepa, ki ga izberejo države članice (sodba z dne 30. maja 2013, F, C-168/13 PPU, EU:C:2013:358, točka 47).

38 Prav tako je treba ugotoviti, da kadar je evropski nalog za prijetje izdan zaradi izvršitve kazni, je njegova sorazmernost posledica izrečene obsodbe, na podlagi katere, kot izhaja iz člena 2(1) Okvirnega sklepa 2002/584, morata naložena kazen zapora ali ukrep, vezan na odvzem prostosti, znašati vsaj štiri mesece.

39 Glede na zgornje preudarke je treba na postavljeno vprašanje odgovoriti, da je treba Okvirni sklep 2002/584 razlagati tako, da ne nasprotuje zakonodaji države članice, ki ob tem, da podeljuje pristojnost za izdajo evropskega naloga za prijetje zaradi izvršitve kazni organu, ki sicer sodeluje pri izvajanju sodne oblasti v tej državi članici, vendar ni sodišče, ne določa ločenega pravnega sredstva pred sodiščem zoper odločitev tega organa o izdaji takega evropskega naloga za prijetje.

Stroški

40 Ker je ta postopek za stranki v postopku v glavni stvari ena od stopenj v postopku pred predložitvenim sodiščem, to odloči o stroških. Stroški za predložitev stališč Sodišču, ki niso stroški omenjenih strank, se ne povrnejo.

Iz teh razlogov je Sodišče (prvi senat) razsodilo:

Okvirni sklep Sveta 2002/584/PNZ z dne 13. junija 2002 o evropskem nalogu za prijetje in postopkih predaje med državami članicami, kakor je bil spremenjen z Okvirnim sklepom Sveta 2009/299/PNZ z dne 26. februarja 2009, je treba razlagati tako, da ne nasprotuje zakonodaji države članice, ki ob tem, da podeljuje pristojnost za izdajo evropskega naloga za prijetje zaradi izvršitve kazni organu, ki sicer sodeluje pri izvajanju sodne oblasti v tej državi članici, vendar ni sodišče, ne določa ločenega pravnega sredstva pred sodiščem zoper odločitev tega organa o izdaji takega evropskega naloga za prijetje.

Podpisi